

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I Meddelelser	
	Rådet	
91/C 331/01	Månedsoversigt over udnævnelser foretaget af Rådet (juli og august 1991) (det sociale område)	1
	Kommissionen	
91/C 331/02	Ecu	4
91/C 331/03	Tildeling af fællesskabsstøtte til fiskeri- og akvakultursektoren — forordning (EØF) nr. 4028/86	5
91/C 331/04	Godkendelse af statsstøtte i medfør af Kommissionensbeslutning nr. 322/89/EKSF — Sager, hvor Kommissionen ikke har rejst indsigelse — Statsstøtte — N 507/91 (Usinor-Sacilor) — Frankrig	6
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
91/C 331/05	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 27. november 1991 i sag C-199/90, Italtrade SpA mod Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale civile di Roma) (<i>Destillation af vin — fremlægelse af bevis — frist — gyldighed</i>)	7
91/C 331/06	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 27. november 1991 i sag C-273/90, Meico-Fell mod Hauptzollamt Darmstadt (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hessisches Finanzgericht) (<i>Fortolkning af artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 1697/79 — efteroprævning af import- eller eksportafgifter — handling der vil kunne undergives strafferetlig forfølgning</i>)	7

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
91/C 331/07	Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 27. november 1991 i sag C-315/90, <i>Groupe-ment des industries de matériels d'équipement électrique et de l'électronique industrielle associée m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Dumping — afslutning af proceduren — enfasede elektriske motorer med to hastigheder)</i>	8
91/C 331/08	Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 27. november 1991 i sag C-4/91, <i>Annegret Bleis mod Ministère de l'Éducation nationale (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal administratif de Paris) (Arbejdskraftens fri bevægelighed — lærere i den videregående uddannelse)</i>	8
91/C 331/09	Domstolens dom af 28. november 1991 i de forenede sager C-213/88 og C-39/89, <i>Storhertugdømmet Luxembourg mod Europa-Parlamentet (Institutionernes hjemsted og Europa-Parlamentets arbejdssteder — overførelse af personale)</i>	9
91/C 331/10	Domstolens dom af 28. november 1991 i sag C-132/90 P, <i>Georg Schwedler mod Europa-Parlamentet (Tjenestemænd — skattefradrag — forsørgerpligt over for et barn)</i>	9
91/C 331/11	Domstolens dom af 28. november 1991 i sag C-186/90, <i>Giacomo Durighello mod Istituto Nazionale della Previdenza Sociale (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione) (Social sikring — ydelser for en ægtefælle, der forsørges af pensionister eller rentemodtagere)</i>	10
91/C 331/12	Domstolens dom af 28. november 1991 i sag C-198/90, <i>Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene (Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 — førtidspensionerede arbejdstagere)</i>	10
91/C 331/13	Sag C-215/91: Sag anlagt den 12. august 1991 af <i>Deutsche Fischfang-Union GmbH</i> mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	11
91/C 331/14	Sag C-286/91: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 24. september 1991 af <i>Arbeitsgericht Wiesbaden</i> i sagen <i>Sigrun Buxbaum mod Firma Abbott GmbH</i>	11
91/C 331/15	Sag C-290/91: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 9. september 1991 af <i>Finanzgericht München</i> i sagen <i>Johannes Peter mod Hauptzollamt Regensburg</i>	11
91/C 331/16	Sag C-291/91: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 10. september 1991 af <i>Finanzgericht München</i> i sagen <i>TVU Textilveredlungsunion GmbH & Co. KG mod Hauptzollamt Nürnberg-Fürth</i>	11
91/C 331/17	Sag C-292/91: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 13. september 1991 af <i>Finanzgericht München</i> i sagen <i>Gebr. Weis GmbH mod Hauptzollamt Würzburg</i>	12
91/C 331/18	Sag C-293/91: Sag anlagt den 20. november 1991 af Kommissionen for De Euro-pæiske Fællesskaber mod <i>Den Franske Republik</i>	12

(Fortsættes på omslagets tredje side)

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS

91/C 331/19	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 26. november 1991 i sag T-146/89, Calvin Williams mod Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber (<i>Tjenestemand — tjenestemandens pligter — handlinger i strid med den offentlige forvaltnings værdighed — loyalitetspligt — disciplinærordning — sanktion</i>)	13
91/C 331/20	Dom afsagt af Retten i Første Instans (Tredje Afdeling) den 27. november 1991 i sag T-21/90, Günter Generlich mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (<i>Tjenestemænd — frivillig udtrædelse af tjenesten — erstatningsperiode — alderspension — grundløn ved beregning af pensionen</i>)	13
91/C 331/21	Dom afsagt af Retten i Første Instans (Femte Afdeling) den 28. november 1991 i sag T-158/89, Guido van Hecken mod De Europæiske Fællesskabers Økonomiske og Sociale Udvalg (<i>Tjenestemænd — annullation af en afgørelse om ikke at give sagsøgeren adgang til den generelle udvælgelsesprøve ØSU/LA/102/87 — erstatning for tab</i>) .	14
91/C 331/22	Sag T-82/91: Sag anlagt den 15. november 1991 af Edward Patrick Latham mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	14
91/C 331/23	Sag T-83/91: Sag anlagt den 18. november 1991 af Tetra Pak International SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	15
91/C 331/24	Sag T-84/91: Sag anlagt den 19. november 1991 af Mireille Meskens mod Europa-Parlamentet	16
91/C 331/25	Slettelse af sag T-40/90	17

II Forberedende retsakter

.....

III Oplysninger

Kommissionen

91/C 331/26	Rettelse til meddelelse om udbud nr. PHR/91/060/020 fra den polske regering i forbindelse med et projekt, som finansieres af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EFT nr. C 287 af 5. 11. 1991)	18
91/C 331/27	Forudgående anmeldelse af en fusion (Sag IV/M.183 — Schweizer Rück/ELVIA) .	19

Berigtigelser

91/C 331/28	Rettelse til Revisionsrettens Årsberetning for Regnskabsåret 1990 (EFT nr. C 324 af 13. 12. 1991)	20
-------------	---	----

I

(Meddelelser)

RÅDET

Månedsoversigt over udnævnelser foretaget af Rådet (juli og august 1991)

(det sociale område)

(91/C 331/01)

Udvalg	Mandaperiode udløber	Offentliggjort i Tidende	Der er udnævnt efterfølger for	Dødsfald/ Tilbage-træden	Medlem/ Suppleant	Kategori	Land	Udnævnt	Repræsentant for	Dato for Rådets afgørelse
Det Rådgivende Udvalg for EKSF	14. 11. 1992	C 300 af 29. 11. 1990	M. Assayag	Tilbage-træden	Medlem	Producenter	Frankrig	B. Delannay	Charbonnages de France	25. 7. 1991
Udvalget for Den Europæiske Socialfond	27. 7. 1992	C 248 af 29. 9. 1989	M. André	Tilbage-træden	Medlem	Regering	Belgien	M. Chabeau	Arbejdsministeriet	29. 7. 1991
Udvalget for Den Europæiske Socialfond	27. 7. 1992	C 248 af 29. 9. 1989	J.-L. Durand-Drouhin	Tilbage-træden	Medlem	Regering	Frankrig	P. Beck	Arbejdsdepartementet	29. 7. 1991
Udvalget for Den Europæiske Socialfond	27. 7. 1992	C 248 af 29. 9. 1989	F. Hempel	Tilbage-træden	Medlem	Regering	Tyskland	K. Brüss	Forbundsministerium for Arbejds- og Socialanliggender	29. 7. 1991
Udvalget for Den Europæiske Socialfond	27. 7. 1992	C 248 af 29. 9. 1989	Th. Keulen	Tilbage-træden	Medlem	Regering	Nederlandene	R.A.F. van der Meulen	Arbejds- og socialministeriet	29. 7. 1991
Udvalget for Den Europæiske Socialfond	27. 7. 1992	C 248 af 29. 9. 1989	M. Patoula	Tilbage-træden	Medlem	Regering	Grækenland	N. Karalis	Arbejdsministeriet	29. 7. 1991
Udvalget for Den Europæiske Socialfond	27. 7. 1992	C 248 af 29. 9. 1989	V. H. de Jesus Sequeira	Tilbage-træden	Medlem	Arbejdstagere	Portugal	J. J. Vieira Pinto Coelho	União Geral dos Trabalhadores	29. 7. 1991

Udvalg	Mandatperi- ode udløber	Offentliggjort i Tidende	Der er udnævnt efterfølger for	Dødsfald/ Tilbage- træden	Medlem/ Suppleant	Kategori	Land	Udnævnt	Repræsentant for	Dato for Rådets afgørelse
Udvalget for Den Euro- pæiske Socialfond	27. 7. 1992	C 248 af 29. 9. 1989	R. Voorhamme	Tilbage- træden	Medlem	Arbejdstagere	Belgien	J. Fostier	F.G.T.B.	29. 7. 1991
Udvalget for Den Euro- pæiske Socialfond	27. 7. 1992	C 248 af 29. 9. 1989	J. F. O'Brien	Tilbage- træden	Medlem	Arbejdsgivere	Irland	C. Carrol	Federation of Irish Employers	29. 7. 1991
Udvalget for Den Euro- pæiske Socialfond	27. 7. 1992	C 248 af 29. 9. 1989	J. Barroso Barrero	Tilbage- træden	Suppleant	Regering	Spanien	C. Abenza Rojo	Spaniens Faste Repræsentation ved De Europæiske Fællesskaber	29. 7. 1991
Udvalget for Den Euro- pæiske Socialfond	27. 7. 1992	C 248 af 29. 9. 1989	M. Lynch	Tilbage- træden	Suppleant	Regering	Irland	J. Corcoran	Arbejdsministeriet	29. 7. 1991
Udvalget for Den Euro- pæiske Socialfond	27. 7. 1992	C 248 af 29. 9. 1989	S. E. Povelsen	Tilbage- træden	Suppleant	Regering	Danmark	A. Knudsen	Arbejdsministeriet	29. 7. 1991
Udvalget for Den Euro- pæiske Socialfond	27. 7. 1992	C 248 af 29. 9. 1989	J. R. van Blankenstein	Tilbage- træden	Suppleant	Regering	Nederland- ene	F. Schumacher	Nederlandenes Faste Repræsentation ved De Europæiske Fællesskaber	29. 7. 1991
Udvalget for Den Euro- pæiske Socialfond	27. 7. 1992	C 248 af 29. 9. 1989	A. Van Der Haegen	Tilbage- træden	Suppleant	Arbejdstagere	Belgien	W. Waldack	Centrale Générale des Syndicats Libéraux de Belgique	29. 7. 1991
Udvalget for Den Euro- pæiske Socialfond	27. 7. 1992	C 248 af 29. 9. 1989	J. J. Vieira Pinto Coelho	Tilbage- træden	Suppleant	Arbejdstagere	Portugal	J. M. Monteiro Veludo	União Geral dos Trabalhadores	29. 7. 1991

Udvalg	Mandateri- ode udløber	Offentliggjort i Tidende	Der er udnævnt efterfølger for	Dødsfald/ Tilbage-træden	Medlem/ Suppleant	Kategori	Land	Udnævnt	Repræsentant for	Dato for Rådets afgørelse
Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed, Hygiejne og Sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen	25. 3. 1993	C 237 af 21. 9. 1990	E. Bussetti	Tilbage- træden	Medlem	Arbejdsgivere	Italien	M. Fregoso	Intersind	22. 7. 1991
Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed, Hygiejne og Sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen	25. 3. 1993	C 237 af 21. 9. 1990	L. Casano	Tilbage- træden	Suppleant	Regering	Italien	M. Alvino	Arbejdsministeriet og Ministeriet for Social Sikring	22. 7. 1991
Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed, Hygiejne og Sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen	25. 3. 1993	C 237 af 21. 9. 1990	T. Garlanda	Tilbage- træden	Suppleant	Arbejdsgivere	Italien	G. Spano	Confindustria	22. 7. 1991

KOMMISSIONEN

ECU ⁽¹⁾

19. december 1991

(91/C 331/02)

Modværdien i national valuta:

Belgiske og luxembourgske francs	41,9606	Portugisiske escudos	180,492
Tyske mark	2,03807	US-dollars	1,30545
Nederlandske gylde	2,29668	Schweizerfrancs	1,81001
Pund sterling	0,711186	Svenske kroner	7,44435
Danske kroner	7,93194	Norske kroner	8,02201
Franske francs	6,96721	Canadiske dollars	1,49866
Italienske lire	1541,09	Østrigske schilling	14,3404
Irske pund	0,764631	Finske mark	5,51881
Græske drakmer	233,559	Yen	167,555
Spanske pesetas	129,697	Australske dollars	1,68947
		Newzealandske dollars	2,36710

Kommissionen har oprettet en fjernskriver med automatisk svar, som på ethvert fjernskriveropkald videregiver omregningskursen i de vigtigste valutaer. Denne fjernskriver er i funktion dagligt fra kl. 15.30 til kl. 13.00 den følgende dag.

Brugeren bør anvende følgende fremgangsmåde:

- kald fjernskriver nr. 23789 i Bruxelles
- angiv eget kendeord
- skriv koden »cccc«, som udløser det automatiske svar og medfører en udskrift af omregningskurserne for ecu over fjernskriveren
- afbryd ikke forbindelsen, inden meddelelsen er afsluttet, angivet ved tegnene »ffff«.

Note: Kommissionen har også en automatisk fjernskriver (nr. 21791), som dagligt giver oplysninger om beregningen af de monetære udligningsbeløb i forbindelse med anvendelsen af den fælles landbrugs-politik.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 3180/78 af 18. december 1978 (EFT nr. L 379 af 30. 12. 1978, s. 1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1971/89 (EFT nr. L 189 af 4. 7. 1989, s. 1).

Rådets afgørelse 80/1184/EØF af 18. december 1980 (Lomé-konventionen) (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 34).

Kommissionens beslutning nr. 3334/80/EKSF af 19. december 1980 (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 27).

Finansforordningen af 16. december 1980 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 23).

Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 af 16. december 1980 (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 1).

Beslutning truffet af Den Europæiske Investeringsbanks Styrelsesråd den 13. maj 1981 (EFT nr. L 311 af 30. 10. 1981, s. 1).

Tildeling af fællesskabsstøtte til fiskeri- og akvakultursektoren — forordning (EØF) nr. 4028/86

(91/C 331/03)

Gennemførelsen af de af denne forordning omfattede foranstaltninger medfører en anslået samlet udgift for Fællesskabets budget på 830 mio. ECU for perioden 1987 til 1991. Varigheden af den fælles foranstaltning er ti år regnet fra 1. januar 1987. Afgørelsen vedrører 1991/2 udlodning.

I overensstemmelse med de betingelser, der er omhandlet i artikel 35 i forordning (EØF) nr. 4028/86, er der inden 30. april 1991 eller overført fra 1990 indgivet 1 098 ansøgninger om støtte til et samlet beløb på 232,48 mio. ECU. Kommissionen har, efter at have konsulteret Den Stående Fiskeristrukturkomité, godtaget 433 støtteansøgninger til et samlet beløb af 40,019 mio. ECU.

Sam fastsat i artikel 35, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 4028/86 har medlemsstaterne og støtte-modtagerne fået besked om beslutningerne om tildeling af fællesskabsstøtte.

En liste over de projekter, der har fået tildelt fællesskabsstøtte, er til rådighed ved henvendelse til: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Generaldirektoratet for Fiskeri, Afdeling D-1.

Antal projekter indstillet til fællesskabsstøtte inden for rammerne af forordning (EØF) nr. 4028/86

Udlodning — 1991/2

Medlemsstat	Investeringsart				
	Bygning af et fartøj	Modernisering af et fartøj	Akvakulturprojekt	Kunstigt rev	I alt
Belgien	—	2	—	—	2
Danmark	—	17	7	—	24
Tyskland	3	12	1	—	16
Grækenland	—	10	22	—	32
Spanien	11	105	35	6	157
Frankrig	—	8	35	—	43
Irland	—	21	2	—	23
Italien	12	53	7	—	72
Nederlandene	—	—	3	—	3
Portugal	2	26	9	—	37
Det Forenede Kongerige	—	21	3	—	24
I alt	28	275	124	6	433

Godkendelse af statsstøtte i medfør af Kommissionens beslutning nr. 322/89/EKSF**Sager, hvor Kommissionen ikke har rejst indsigelse****STATSSTØTTE****N 507/91 (Usinor-Sacilor)****Frankrig****(91/C 331/04)**

I overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, i beslutning nr. 322/89/EKSF har de franske myndigheder underrettet Kommissionen om, at Usinor-Sacilor har til hensigt at udstede for 2,5 mia. ffr. (0,36 mia. ECU) aktier som led i en kapitaludvidelse, der fuldt ud tegnes af Crédit Lyonnais. Parallelt hermed tegner den franske stat en kapitaludvidelse i Crédit Lyonnais på 3 mia. ffr. (0,43 mia. ECU) ved som modydelse at overdrage Usinor-Sacilor-aktier til Crédit Lyonnais, hvorved Crédit Lyonnais' samlede kapitalinteresse i Usinor-Sacilor øges til 20 %.

Da erhvervelsen af denne kapitalinteresse kunne udgøre en overførsel af offentlige midler, har Kommissionen i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, i beslutning nr. 322/89/EKSF undersøgt, om den indeholdt elementer af statsstøtte.

På grundlag af de meget omhyggelige undersøgelser, som Kommissionen har foretaget i dette spørgsmål med hjælp fra en schweizisk konsulentvirksomhed, har den konstateret, at

- vurderingerne af de to grupper, som er benyttet i forbindelse med kapitaludvidelserne, afspejler en økonomisk korrekt egenverdi af disse to grupper

- en erhvervelse af en kapitalinteresse i Usinor-Sacilor-gruppen er en investering, der vil kunne give en tilfredsstillende rentabilitet, for så vidt angår de sædvanlige kriterier for en investor i en markedsøkonomi

- en privat bank i samme situation som Crédit Lyonnais ville have kunnet erhverve en lignende kapitalinteresse i Usinor-Sacilor; ved at erhverve denne kapitalinteresse tilsidesætter Crédit Lyonnais ingen af de europæiske normer vedrørende bankrisici.

I betragtning heraf mener Kommissionen, at operationen, som overholder de franske retsprocedurer, kan betragtes som »tilførsel af risikovillig kapital efter sædvanlig selskabspraksis i et samfund med markedsøkonomi« og konkluderer, at den ikke indeholdt nogen støtteelementer hverken med hensyn til artikel 1 til 2 i beslutning nr. 322/89/EKSF eller den ståftale, der blev indgået mellem USA og EF i november 1989.

Kommissionen har derfor besluttet ikke at rejse nogen indvendinger mod gennemførelsen af den planlagte kapitaludvidelse i Usinor-Sacilor.

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 27. november 1991

i sag C-199/90, Italtrade SpA mod Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale civile di Roma) (*)

(Destillation af vin — fremlæggelse af bevis — frist — gyldighed)

(91/C 331/05)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-199/90 angående en anmodning, som Tribunale civile di Roma i medfør af EØF-Traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Italtrade SpA mod Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo — AIMA — at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende gyldigheden af artikel 8 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2373/83 af 22. august 1983 om gennemførelsesbestemmelserne for destillation som omhandlet i artikel 11 i forordning (EØF) nr. 337/79 for produktionsåret 1983/84 (EFT nr. L 232 af 23. 8. 1983, s. 5), ændret ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3501/83 (EFT nr. L 350 af 13. 12. 1983, s. 5) — har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, F. A. Schockweiler, og dommerne P. J. G. Kapteyn, G. F. Mancini, C. N. Kakouris og M. Díez de Velasco; generaladvokat: M. Darmon; justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl, den 27. november 1991 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Fristerne i artikel 8 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2373/83 af 22. august 1983 om gennemførelsesbestemmelserne for destillation som omhandlet i artikel 11 i forordning (EØF) nr. 337/79 for produktionsåret 1983/84 — der er forlænget i henhold til Kommissionsforordning (EØF) nr. 3501/83 af 12. december 1983, er

bindende frister, hvis tilsidesættelse uden videre medfører delvis eller fuldstændig fortabelse af sikkerhedsstillelsen, alt efter forholdets karakter.

2. En samlet gennemgang af spørgsmål 2 og 3 har intet frembragt, der kan rejse tvivl som gyldigheden af artikel 8, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2373/83.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 27. november 1991

i sag C-273/90, Meico-Fell mod Hauptzollamt Darmstadt (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hessisches Finanzgericht) (*)

(Fortolkning af artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 1697/79 — efteropkrævning af import- eller eksportafgifter — handling der vil kunne undergives strafferetlig forfølgning)

(91/C 331/06)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-273/90 angående en anmodning, som Hessisches Finanzgericht i medfør af EØF-Traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Meico-Fell mod Hauptzollamt Darmstadt at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 1697/79 af 24. juli 1979 om efteropkrævning af import- eller eksportafgifter, der ikke er opkrævet hos debitor for varer, der er angivet til en toldprocedure, som medfører en forpligtelse til at betale sådanne afgifter (EFT nr. L 197 af 3. 8. 1979, s. 1), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, F. A. Schockweiler, og dommerne P. J. G. Kapteyn, G. F. Mancini, C. N. Kakouris og M. Díez de Velasco; generaladvokat: W. Van Gerven; justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl, den 27. november 1991 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

(*) EFT nr. C 193 af 2. 8. 1990.

(*) EFT nr. C 263 af 18. 10. 1990.

Artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 1697/79 af 24. juli 1979 om efteroprævning af import- eller eksportafgifter, der ikke er opkrævet hos debitor for varer, der er angivet til en toldprocedure, som medfører en forpligtelse til at betale sådanne afgifter, skal fortolkes således, at udtrykket »en handling, der vil kunne undergives strafferetlig forfølgning« kun omfatter handlinger, der i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvis kompetente myndigheder foretager efteroprævning, anses for strafbare handlinger i den nationale strafferets forstand.

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 27. november 1991

i sag C-315/90, Groupement des industries de matériels d'équipement électrique et de l'électronique industrielle associée m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Dumping — afslutning af proceduren — enfasede elektriske motorer med to hastigheder)

(91/C 331/07)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-315/90, Groupement des industries de matériels d'équipement électrique et de l'électronique industrielle associée (Gimélec), Paris, Asociación nacional de fabricantes de bienes de equipo (Sercobe), Madrid, Sole SpA, Pordenone (Italien), og Nuova IB — MEI SpA, Asti (Italien), ved advokat Jean-François Bellis, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Freddy Brausch, 8, rue Zithe, L-1011 Luxembourg, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuld-mægtiget: Eric White, bistået af Claus-Michael Happe), angående en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 90/399/EØF af 26. juli 1990 om afslutning af antidumpingproceduren vedrørende importen af visse enfasede elektriske motorer, med to hastigheder, med oprindelse i Bulgarien, Rumænien og Tjekkoslaviet

(EFT nr. L 202 af 31. 7. 1990, s. 47), har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, F. Grévisse, og dommerne J. C. Moitinho de Almeida og M. Zuleeg; generaladvokat: W. Van Gerven; justitssekretær: assisterende justitssekretær J. A. Pompe, den 27. november 1991 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Sagsøgte frifindes.

2. Sagsøgerne betaler in solidum sagens omkostninger.

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 27. november 1991

i sag C-4/91, Annegret Bleis mod Ministère de l'Éducation nationale (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal administratif de Paris) (¹)

(Arbejdskraftens fri bevægelighed — lærere i den videregående uddannelse)

(91/C 331/08)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-4/91 angående en anmodning, som Tribunal administratif de Paris i medfør af EØF-Traktatens 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Annegret Bleis mod Ministère de l'Éducation nationale at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EØF-Traktatens artikel 48, stk. 4, har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, F. Grévisse, og dommerne J. C. Moitinho de Almeida og M. Zuleeg; generaladvokat: C. O. Lenz, justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl, den 27. november 1991 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Ansættelse som lærer i den videregående uddannelse udgør ikke ansættelse i den offentlige administration i den i EØF-Traktatens artikel 48, stk. 4, forudsatte betydning.

(¹) EFT nr. C 34 af 9. 2. 1991.

(¹) EFT nr. C 294 af 24. 11. 1990.

DOMSTOLENS DOM

af 28. november 1991

i de forenede sager C-213/88 og C-39/89, Storhertugdømmet Luxembourg mod Europa-Parlamentet ⁽¹⁾

(Institutionernes hjemsted og Europa-Parlamentets arbejdssteder — overførelse af personale)

(91/C 331/09)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I de forenede sager C-213/88 og C-39/89, Storhertugdømmet Luxembourg (befuldmægtigede: først Ronald Mayer, dernæst Alphonse Berns) mod Europa-Parlamentet (befuldmægtigede: Francesco Pasetti Bombardella og Jorge Campinos, bistået af Christian Pennera), hvorunder der er nedlagt påstand om annullation af Europa-Parlamentets præsidiums afgørelse af 1. juni 1988 med titlen »Informations- og Pressetjenesten i Bruxelles« og det nævnte præsidiums afgørelse af 15. juni 1988 med titlen »Notat med en oversigt på mellemlang sigt over Europa-Parlamentets aktiviteter på de tre sædvanlige arbejdssteder« samt af Europa-Parlamentets beslutning af 18. januar 1989 om institutionernes hjemsted og Europa-Parlamentets hovedarbejdssted (EFT nr. C 47 af 27. 2. 1989, s. 88), har Domstolen, sammensat af præsidenten, O. Due, afdelingsformændene R. Joliet, F. A. Schockweiler og P. J. G. Kapteyn samt dommerne G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, G. C. Rodríguez Iglesias og M. Díez de Velasco; generaladvokat: C. O. Lenz; justitssekretær: ekspeditionssekretær D. Louterman, den 28. november 1991 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Sagsøgte frifindes.

2. Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT nr. C 224 af 30. 8. 1988 og EFT nr. C 66 af 16. 3. 1989.

DOMSTOLENS DOM

af 28. november 1991

i sag C-132/90 P, Georg Schwedler mod Europa-Parlamentet ⁽¹⁾

(Tjenestemænd — skattefradrag — forsørgerpligt over for et barn)

(91/C 331/10)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-132/90 P — Georg Schwedler ved advokat Wenning, Bonn, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Marc Lucius, 6, rue Michel Welter, som appellant, der har nedlagt påstand om delvis ophævelse af dom afsagt den 8. marts 1990 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-41/89, Georg Schwedler mod Europa-Parlamentet, og som sagens anden part Europa-Parlamentet (befuldmægtiget: Manfred Peter, bistået af advokat Francis Herbert, Bruxelles) — har Domstolen, sammensat af præsidenten, O. Due, afdelingsformændene sir Gordon Slynn, R. Joliet, F. A. Schockweiler og F. Grévisse samt dommerne G. F. Mancini, C. N. Kakouris, J. C. Moitinho de Almeida, G. C. Rodríguez Iglesias, M. Díez de Velasco og M. Zuleeg; generaladvokat: G. Tesauo; justitssekretær: assisterende justitssekretær J. A. Pompe, den 28. november 1991 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Appellen forkastes.

2. Appellanten betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT nr. C 151 af 20. 6. 1990.

DOMSTOLENS DOM

af 28. november 1991

i sag C-186/90, Giacomo Durighello mod Istituto Nazionale della Previdenza Sociale (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione ⁽¹⁾)

(Social sikring — ydelser for en ægtefælle, der forsørges af pensionister eller rentemodtagere)

(91/C 331/11)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-186/90 angående en anmodning, som Corte suprema di cassazione i medfør af EØF-Traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Giacomo Durighello mod Istituto Nazionale della Previdenza Sociale at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 77 til 79 i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT nr. L 149 af 5. 7. 1971, s. 2), som affattet ved Rådets forordning (EØF) nr. 2001/83 (EFT nr. L 230 af 22. 8. 1983, s. 6), har Domstolen, sammensat af præsidenten, O. Due, afdelingsformændene R. Joliet, F. A. Schockweiler og F. Grévisse samt dommerne G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida og G. C. Rodríguez Iglesias; generaladvokat: W. Van Gerven; justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl, den 28. november 1991 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 77 til 79 i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som affattet ved Rådets forordning (EØF) nr. 2001/83 af 2. juni 1983 er ikke til hinder for, at bestemmelser i en medlemsstat om familieydelse for en ægtefælle, som forsørges af en pensionist, anvendes på en person, som har ret til alderspension i medfør af forordning (EØF) nr. 1408/71.

(¹) EFT nr. C 178 af 18. 7. 1990.

DOMSTOLENS DOM

af 28. november 1991

i sag C-198/90, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene ⁽¹⁾

(Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 — førtidspensionerede arbejdstagere)

(91/C 331/12)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-198/90, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: først Marie Wolfcarius og René Barents, dernæst Marie Wolfcarius og Berend Jan Drijber) mod Kongeriget Nederlandene (befuldmægtigede: J. W. de Zwaan og T. Heukels), hvorunder der er nedlagt påstand om, at det statueres, at Kongeriget Nederlandene ikke har opfyldt de forpligtelser, der påhviler det i henhold til EØF-Traktaten, idet det nægter at give arbejdstagere, som er gået på førtidspension, og som bor uden for nederlandsk område, men som i henhold til artikel 73 og 75 i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT nr. L 149 af 5. 7. 1971, s. 2) med senere ændringer, er omfattet af den nederlandske lovgivning, ret til børnetilskud, har Domstolen, sammensat af præsidenten, O. Due, afdelingsformændene sir Gordon Slynne, R. Joliet, F. Grévisse og P. J. G. Kapteyn samt dommerne C. N. Kakouris, J. C. Moitinho de Almeida, M. Díez de Velasco og M. Zuleeg; generaladvokat: W. Van Gerven; justitssekretær: assisterende justitssekretær J. A. Pompe, den 28. november 1991 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Sagsøgte frifindes.
2. Kommissionen betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT nr. L 192 af 1. 8. 1990.

Sag anlagt den 12. august 1991 af Deutsche Fischfang-Union GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-215/91)

(91/C 331/13)

Deutsche Fischfang-Union GmbH & Co. KG, Cuxhaven, ved advokat Friedrich-Wilhelm Marwitz, Klusmannstraße 3, D-2850 Bremerhaven, har den 12. august 1991 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at sagsøgte uretmæssigt har undladt at udbetale det af sagsøgte ved afgørelse af 26. april 1989 tildelte tilskud i sin helhed.
2. Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

I denne sag har Domstolens præsident den 11. november 1991 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

1. Sag C-215/91 slettes af Domstolens register.
2. Sagsøgte betaler sagens omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 24. september 1991 af Arbeitsgericht Wiesbaden i sagen Sigrun Buxbaum mod Firma Abbott GmbH

(Sag C-286/91)

(91/C 331/14)

Ved kendelse afsagt den 24. september 1991, indgået til Domstolens Justitskontor den 11. november 1991, har Arbeitsgericht Wiesbaden i sagen Sigrun Buxbaum mod Firma Abbott GmbH forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er det i overensstemmelse med EØF-Traktatens artikel 119 og Rådets direktiv 75/117/EØF af 10. februar 1975 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes

lovgivninger om gennemførelse af princippet om lige løn til mænd og kvinder (⁽¹⁾), at bedriftsrådsmedlemmer ved lov sikres godtgørelse (princippet om kompensation for tabt arbejdsfortjeneste) for arbejdstid, der går tabt på grund af deltagelse i kurser (der formidler oplysninger, der er nødvendige for bedriftsrådsarbejdet), dog således at deltidsbeskæftigede bedriftsrådsmedlemmer, der må anvende tid til kursusformål ud over de pågældendes individuelle arbejdstider, er afskåret fra godtgørelse i form af afspadsering og/eller vederlag for dette yderligere tidsforbrug, endog i et omfang indtil den fulde arbejdstid i virksomheden, selv om andelen af kvinder, der berøres af denne ordning, er væsentligt højere end andelen af mænd?

(⁽¹⁾) EFT nr. L 45 af 19. 2. 1975, s. 19.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 9. september 1991 af Finanzgericht München i sagen Johannes Peter mod Hauptzollamt Regensburg

(Sag C-290/91)

(91/C 331/15)

Ved kendelse afsagt den 9. september 1991, indgået til Domstolens Justitskontor den 20. november 1991, har Finanzgericht München i sagen Johannes Peter mod Hauptzollamt Regensburg forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er fællesskabsretten til hinder for en national retsskrift som § 227 i Abgabenordnung, hvorefter myndighederne i konkrete tilfælde af personlige billighedsgrunde kan fritage for afgifter, som skal erlægges i henhold til artikel 5 c i forordning (EØF) nr. 804/68?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 10. september 1991 af Finanzgericht München i sagen TVU Textilveredlungsunion GmbH & Co. KG mod Hauptzollamt Nürnberg-Fürth

(Sag C-291/91)

(91/C 331/16)

Ved kendelse afsagt den 10. september 1991, indgået til Domstolens Justitskontor den 20. november 1991, har Finanzgericht München i sagen TVU Textilveredlungsunion GmbH & Co. KG mod Hauptzollamt Nürnberg-

Fürth forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1999/85 ⁽¹⁾, sammenholdt med artikel 3, stk. 7, og artikel 5, stk. 1, litra c), i forordning (EØF) nr. 3677/86 ⁽²⁾, fortolkes således, at en aktiv forædling, der er blevet bevilget ved bevilling til egenforædling for en person, der be- eller forarbejder ikke-fællesskabsvarer for egen regning, også omfatter be- eller forarbejdning af ikke-fællesskabsvarer, som foretages af den pågældende i henhold til en lønforarbejdningskontrakt med en ordregiver, der er etableret i Fællesskabet?

⁽¹⁾ EFT nr. L 188 af 20. 7. 1985, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 351 af 12. 12. 1986, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 13. september 1991 af Finanzgericht München i sagen Gebr. Weis GmbH mod Hauptzollamt Würzburg

(Sag C-292/91)

(91/C 331/17)

Ved kendelse afsagt den 13. september 1991, indgået til Domstolens Justitskontor den 20. november 1991, har Finanzgericht München i sagen Gebr. Weis GmbH mod Hauptzollamt Würzburg forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Skal artiklerne 366 og 368 i akten vedrørende vilkårene for Kongeriget Spaniens og Republikken Portugals tiltrædelse, sammenholdt med artikel 1 i forordning (EØF) nr. 449/86 ⁽¹⁾ af 24. februar 1986, fortolkes således, at varer, der havde oprindelse i Portugal, efter artikel 1 i protokol nr. 3 til samarbejdsaftalen mellem EØF og Den Socialistiske Føderative Republik Jugoslavien i samhandelen mellem Forbundsrepublikken Tyskland og Jugoslavien i 1986 skulle anses for varer med oprindelse i Fællesskabet, og er det herved af betydning, om varerne befandt sig i fri omsætning i det oprindelige Fællesskab?

⁽¹⁾ EFT nr. L 50 af 28. 2. 1986, s. 40.

2. Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende:

Var toldmyndighedens fejl ved at behandle sådanne varer som varer med oprindelse i Fællesskabet kendelig for den erhvervsdrivende?

Sag anlagt den 20. november 1991 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-293/91)

(91/C 331/18)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 20. november 1991 anlagt sag mod Den Franske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Etienne Lasnet, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Roberto Hayder, Centre Wagner, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 85/374/EØF af 25. juli 1985 om tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om produktansvar ⁽¹⁾, og i henhold til EØF-Traktaten, idet den ikke har givet underretning om de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser, med hvilke den mener at have opfyldt sine forpligtelser i henhold til nævnte direktiv, eller idet den ikke har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.
- Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

I henhold til EØF-Traktatens artikel 189, hvorefter et direktiv med hensyn til det tilsigtede mål er bindende for enhver medlemsstat, som det rettes til, er medlemsstaterne forpligtet til at overholde de gennemførelsesfrister, som er fastsat i direktiverne. I det foreliggende tilfælde er fristen udløbet den 30. juli 1988, uden at Frankrig har givet Kommissionen underretning om at have gennemført de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme det i Kommissionens påstande anførte direktiv.

⁽¹⁾ EFT nr. L 210 af 7. 8. 1985, s. 29.

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 26. november 1991

i sag T-146/89, Calvin Williams mod Revisionsretten for
De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾*(Tjenestemand — tjenestemandens pligter — handlinger i
strid med den offentlige forvaltnings værdighed — loyalitetspligt — disciplinærordning — sanktion)*

(91/C 331/19)

*(Processprog: fransk)**(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive
offentliggjort i Samling af Afgørelser)*

I sag T-146/89, Calvin Williams, tjenestemand ved Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber, med bopæl i Luxembourg, ved advokat Jean-Paul Noesen, Luxembourg, og med valgt adresse i Luxembourg hos denne, 18, rue des Glacis, mod Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Marc Ekelmans, Michel Becker og Jean-Marie Stenier), hvori der er nedlagt påstand om annullation af samtlige de akter, der er udstedt af disciplinærrådet, som skulle træffe afgørelse med hensyn til de forhold, der blev lagt sagsøgeren til last, annullation af den af Revisionsrettens formand truffene afgørelse af 13. februar 1989, som pålægger sagsøgeren den disciplinærsanktion, at hans advancement til højere løntrin suspenderes, samt annullation af den stiltiende afvisning af sagsøgerens klage indgivet den 28. marts 1989, subsidiært om begrænsning af sanktionen til en advarsel, har Retten (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden R. Schintgen, dommerne D. A. O. Edward og R. García-Valdecasas; justitssekretær: B. Pastor, den 26. november 1991 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Sagsøgte frifindes.
2. Hver part bærer sine omkostninger.

⁽¹⁾ EFT nr. C 306 af 5. 12. 1989.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

(Tredje Afdeling)

den 27. november 1991

i sag T-21/90, Günter Generlich mod Kommissionen for
De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾*(Tjenestemænd — frivillig udtrædelse af tjenesten —
erstatningsperiode — alderspension — grundløn ved
beregning af pensionen)*

(91/C 331/20)

*(Processprog: fransk)**(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive
offentliggjort i Samling af Afgørelser)*

I sag T-21/90, Günter Generlich, tidligere tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Bruxelles, ved advokaterne Marcel Slusny og Olivier Slusny, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Ernest Arendt, 4, avenue Marie-Thérèse, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Joseph Griesmar), hvori der er nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 1. august 1989 om fastsættelse af sagsøgerens alderspensionsrettigheder, for så vidt som pensionen herved beregnes på grundlag af grundløn for lønklasse B 2, løntrin 8, subsidiært, at Kommissionen tilpligtes at udligne det tab, sagsøgeren har anført at have lidt som følge af afgørelsen, har Retten (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, B. Vesterdorf, og dommerne A. Saggio og Chr. Yeraris; justitssekretær: fuldmægtig B. Pastor, den 27. november 1991 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Kommissionens afgørelse af 1. august 1989 om fastsættelse af sagsøgerens alderspensionsrettigheder annulleres, for så vidt som pensionen herved beregnes på grundlag af grundløn for lønklasse B 2, løntrin 8.
2. Kommissionen tilpligtes at efterbetale sagsøgeren det beløb, han har til gode ifølge Kommissionens nye fastsættelse af sagsøgerens pensionsrettigheder, med tillæg af morarenter 8 % p.a. fra hver enkelt forfaldsdato.
3. Det findes uforment at tage stilling til de andre påstande.
4. Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT nr. C 132 af 31. 5. 1990.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS**(Femte Afdeling)****den 28. november 1991****i sag T-158/89, Guido van Hecken mod De Europæiske Fællesskabers Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾****(Tjenestemænd — annullation af en afgørelse om ikke at give sagsøgeren adgang til den generelle udvælgelsesprøve ØSU/LA/102/87 — erstatning for tab)**

(91/C 331/21)

*(Processprog: nederlandsk)**(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)*

I sag T-158/89, Guido van Hecken, tjenestemand ved Europa-Parlamentet, Berchem (Belgien), ved advokat Francis Herbert, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Nicolas Decker, 16, avenue Marie-Thérèse, mod De Europæiske Fællesskabers Økonomiske og Sociale Udvalg (befuldmægtiget: først Detlef Brüggemann, bistået af advokat Claude Verbraeken, Bruxelles, derefter Moisés Bermejo Garde, bistået af advokat Vincent Busschaert, Bruxelles), hvori der er nedlagt påstand dels om annullation af udvælgelseskomitéens afgørelse om ikke at give sagsøgeren adgang til den generelle udvælgelsesprøve ØSU/LA/102/87, dels om erstatning for det tab, sagsøgeren hævder at have lidt, har Retten (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. P. Briët, og dommerne D. Barrington og H. Kirschner; justitssekretær: fuldmægtig B. Pastor, den 28. november 1991 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. *Udvælgelseskomitéens afgørelse om ikke at give sagsøgeren adgang til den generelle udvælgelsesprøve ØSU/LA/102/87 annulleres.*
2. *I øvrigt frifindes sagsøgte.*
3. *Det Økonomiske og Sociale Udvalg betaler sagens omkostninger.*

⁽¹⁾ EFT nr. C 324 af 28. 12. 1989.

Sag anlagt den 15. november 1991 af Edward Patrick Latham mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**(Sag T-82/91)**

(91/C 331/22)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 15. november 1991 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Edward Patrick Latham ved advokat Bernard O'Connor, Irland, og med valgt adresse i Luxembourg hos Stanbrook and Hooper, 12, Boulevard de la Foire.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens afgørelser om at afslå sagsøgerens ansøgning om stillingen som chef for Tjenesten for Forbrugerpolitikks Tredje Kontor, lønklasse A 3 annulleres,
- Kommissionens afslag på sagsøgerens klage R/84/91 vedrørende hans ansøgning om udnævnelse til stillingen som chef for Tjenesten for Forbrugerpolitikks Tredje Kontor i lønklasse A 3 annulleres,
- sagsøgte pålægges at udnævne sagsøgeren til stillingen som chef for Tjenesten for Forbrugerpolitikks Tredje Kontor,
- det statueres, at udnævnelsen til stillingen som chef for Tjenesten for Forbrugerpolitikks Tredje Kontor sker i lønklasse A 3,
- der tilkendes sagsøgeren erstatning, fordi Kommissionen ikke gav sagsøgeren reel mulighed for at blive udnævnt til stillingen som chef for Tjenesten for Forbrugerpolitikks Tredje Kontor i lønklasse A 3. Erstatningens størrelse fastsættes til det tab af indtægt og af pensionsrettigheder, som er en følge af, at sagsøgeren ikke blev udnævnt i lønklasse A 3, med tillæg af renter,
- subsidieret og på grund af sagsøgerens forestående pensionering den 29. november 1991 og den deraf følgende umulighed for på ny at ansøge om stillingen som chef for Tjenesten for Forbrugerpolitikks Tredje Kontor i lønklasse A 3, tilkendes der sagsøgeren erstatning for tabet af A 3-pensionsrettigheder med tillæg af rente,
- sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren har gjort gældende, at undladelsen af at udnævne ham til stillingen som chef for Tjenesten for Forbrugerpolitikks Tredje Kontor delvis var baseret på hans bedømmelsesrapport for 1981-1983, som ikke var endelig og var ukorrekt, og som udelod væsentlige faktiske omstændigheder og udtalelser i strid med tjenestemandsvedtægtens artikel 43. På dette grundlag har han anført, at Kommissionen traf sin afgørelse uden at gøre noget forsøg på at efterprøve rigtigheden af denne bedømmelsesrapport, skønt den vidste, at den på det tidspunkt var genstand for en sag anlagt ved Retten i Første Instans; Retten annullerede faktisk Kommissionens afgørelse om at gøre sagsøgerens bedømmelsesrapport for 1981-1983 endelig, efter at den anfægtede afgørelse blev truffet. Sagsøgeren har derfor gjort gældende, at der var tale om en væsentlig formmangel, som medførte, at Kommissionen traf en urigtig afgørelse.

På den anden side har sagsøgeren anført, at den anfægtede afgørelse også delvis var baseret på mundtlige udtalelser om hans egenskaber og kvalifikationer, som blev fremsat af tredjemænd, og som han ikke havde haft lejlighed til at imødegå, drøfte eller udtale sig om hverken inden for ordningen om skriftlige bedømmelsesrapporter eller på anden måde. Han mener derfor, at der var tale om en åbenbar faktisk vildfarelse og væsentlige formmangler, som førte til, at Kommissionen traf en urigtig afgørelse.

Endelig har sagsøgeren anført, at Kommissionen også besluttede at afslå hans ansøgning om stillingen som chef for Tjenesten for Forbrugerpolitikks Tredje Kontor, fordi han havde anlagt sager mod Kommissionen ved Retten i Første Instans, og han har hævdet, at da denne omstændighed er irrelevant for vurderingen af hans egnethed til stillingen, var der tale om en åbenbar mangel, som førte til, at Kommissionen traf en urigtig afgørelse.

Sag anlagt den 18. november 1991 af Tetra Pak International SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-83/91)

(91/C 331/23)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 18. november 1991 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Tetra Pak International SA, ved barrister Christopher Bellamy, QC, advokaterne Michael Waelbroeck og Alexandre Vandecasteele, Bruxelles, samt barrister Vivien Rose og barrister Stephen Morris, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Ernest Arendt, 4, avenue Marie-Thérèse.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Kommissionens beslutning nr. IV/31.043 — Tetra Pak II annulleres.
2. Subsidiært annulleres beslutningens artikel 1 og/eller artikel 2 og/eller artikel 3 og/eller artikel 4 helt eller delvis.
3. Under alle omstændigheder bortfalder eller nedsættes den bøde, der er fastsat i artikel 1.
4. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.
5. Tetra Pak godtgøres de omkostninger, der har været forbundet med sikkerhedsstillelsen for betaling af bøden.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren er af den opfattelse, at selv om beslutningen i første omgang forekommer rigtig, har Kommissionen begået fejl på væsentlige punkter. Kommissionen har på ingen måde taget hensyn til konkurrencesituationen på de markeder, hvor Tetra Pak driver virksomhed, og beslutningen giver et fuldstændigt misvisende billede af selskabets aktiviteter på disse markeder. De væsentligste argumenter vedrørende dette anbringende kan sammenfattes således:

- Kommissionen udelukker ved afgrænsningen af det relevante produktmarked al aseptisk emballage til juice og andre ikke-UHT-behandlede flydende produkter. Emballage til disse formål må derfor undtages fra beslutningen.
- Kommissionens indfaldsvinkel ved afgrænsningen af det relevante produktmarked er grundlæggende forkert. For det første er der ikke grundlag for Kommissionens afgrænsning i fællesskabsretten. For det andet er det principielt forkert ved afgrænsningen af det relevante produktmarked at undersøge, som produktet på kort sigt kan erstattes af et andet produkt. Endelig er det principielt forkert ved afgrænsningen af det relevante produktmarked for halvfabrikata kun at vurdere efterspørgslen på det niveau, hvor den endelige forbruger befinder sig, og således udelade de konkurrencemæssige overvejelser, der berører påfyldningsvirksomheden og detailleret.

- Kommissionen har undladt at foretage en korrekt økonomisk undersøgelse dels af det relevante produktmarked, dels af Tetra Paks påståede dominerende stilling med hensyn til: emballage til juice, emballage til andre ikke-mejeriprodukter, emballage til pasteuriseret mælk, emballage til andre flydende mejeriprodukter og emballage til UHT-mælk.
- Kommissionen har fejlagtigt undladt at inddrage de relevante geografiske overvejelser, dels ved afgrænsningen af det relevante marked, dels ved undersøgelsen af, om sagsøgeren indtager en dominerende stilling, dels ved påstandene om misbrug.
- Kommissionen har fejlagtigt udskilt særskilte markeder for maskiner og kartoner.
- Kommissionen har fejlagtigt anset sig for kompetent til i medfør af artikel 86 at fastslå, at Tetra Pak har gjort sig skyldig i misbrug i artikel 86's forstand på et marked, hvor selskabet ikke indtager en dominerende stilling.
- Kommissionen har fejlagtigt anvendt artikel 86, litra d), på den bestemmelse i Tetra Paks standardkontrakt, hvorefter kunden kun må bruge emballage fremstillet af Tetra Pak. For det første er Tetra Paks emballageprodukter nemlig både efter deres natur og ifølge handelssædvane nært forbundet med Tetra Paks påfyldningsmaskiner, således at bestemmelserne ikke kan anses for en retsstridig »tie-in«. For det andet er disse eksklusivitetsbestemmelser berettiget for at sikre beskyttelsen af den offentlige sundhed. For det tredje har Tetra Pak en berettiget interesse i at beskytte dets produkts omdømme. Endelig har kontrakterne ikke haft en konkurrencebegrænsende virkning. Hertil kommer, at Kommissionen fejlagtigt har anset mange andre bestemmelser i Tetra Paks standardkontrakter for uforenelige med fællesskabsretten på grund af dens utilstrækkelige forståelse af de faktiske omstændigheder og den manglende undersøgelse af virkningen af disse bestemmelser.
- Kommissionen har ikke ført bevis for påstanden om »prisdiskrimination« mellem medlemsstaterne.
- Kommissionens påstande om en ganske urimelig prisfastsættelse i Italien bygger på faktiske og retlige vildfarelser og misforståelse af de faktiske omstændigheder. Påstandene om andet misbrug i Italien med hensyn til maskinpriser, prisdiskrimination og andre forhold er ubegrundede. Tetra Pak har heller ikke gjort sig skyldig i misbrug, for så vidt angår prisfastsættelsen for maskiner i Det Forenede Kongerige.
- Tetra Pak har ikke haft en overordnet politik gående ud på at begrænse udbud eller opdele markederne.

Sagsøgeren gør videre gældende, at den bøde, Kommissionen har fastsat, er pålagt i strid med væsentlige processuelle garantier og er fuldstændigt ubegrundet og på ingen måde står i forhold til den påståede overtrædelse.

Endelig gør sagsøgeren gældende, at de andre pålæg, Kommissionen har givet, er unødvendige, uhensigtsmæssige og — i strid med fællesskabsretten — i sig selv konkurrencebegrænsende.

Sag anlagt den 19. november 1991 af Mireille Meskens mod Europa-Parlamentet

(Sag T-84/91)

(91/C 331/24)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 19. november 1991 anlagt sag mod Europa-Parlamentet af Mireille Meskens, Bruxelles, ved advokat Jean-Noël Louis, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos sàrl Fiduciaire Myson, 1, rue Glesener.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Europa-Parlamentet har tilsidesat sine forpligtelser ved at undlade at gennemføre de foranstaltninger, som er nødvendige til opfyldelse af den af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans afsagte dom af 8. november 1990 i sag T-56/89;
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsøgeren 100 ECU pr. dag fra den 17. juli 1991, hvor hun indgav administrativ klage, og indtil der træffes de nødvendige gennemførelsesforanstaltninger;
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren har gjort gældende, at Retten i Første Instans ved dommen af 8. november 1990 i sag T-56/89 annullerede den af udvælgelseskomitéen for den interne udvælgelsesprøve nr. B/164 truffene afgørelse om at nægte bl.a. sagsøgeren adgang til prøven. Efter sagsøgerens

opfattelse var Europa-Parlamentet ifølge dommen forpligtet til, for samtlige sagsøgere i sag T-56/89, at genoptage proceduren for den omhandlede interne udvælgelsesprøve, at lade udvælgelseskomitéen foretage en fornyet gennemgang af de pågældendes ansøgninger i overensstemmelse med de i dommen opstillede retningslinjer, samt i medfør af sine beføjelser i henhold til tjenstemandsvedtægten at påse, at der på behørig vis afholdes de skriftlige og mundtlige prøver, som udvælgelseskomitéen skal gennemføre særskilt for de sagsøgere, der får adgang til prøverne. Europa-Parlamentet har imidlertid begrænset sig til at udstede nye regler vedrørende betingelserne for midlertidigt ansattes adgang til at deltage i interne udvælgelsesprøver, men denne løsning er ikke tilfredsstillende for sagsøgeren, da disse regler ikke har kunnet anvendes på hende med tilbagevirkende gyldighed. Heraf slutter sagsøgeren, at Europa-Parlamentet har tilsidesat EØF-Traktatens artikel 176.

Endvidere anfører sagsøgeren, at Europa-Parlamentet med sit afslag på, for hendes vedkommende, at gennemføre de til opfyldelse af dommen nødvendige foranstaltninger har tilsidesat sine forpligtelser og dermed ubestrideligt påført hende en væsentlig ikke-økonomisk skade. Ud fra et reteligt skøn vurderer hun sit tab i denne forbindelse til 100 ECU pr. dag, regnet fra indgivelsen af klagen og indtil det tidspunkt, hvor medlemmerne af

udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve nr. B/164 træder sammen igen for at foretage en fornyet gennemgang af hendes ansøgning i overensstemmelse med de i dommen indeholdte retningslinjer.

Slettelse af sag T-40/90 (*)

(91/C 331/25)

Ved kendelse, afsagt af formanden for Fjerde Afdeling den 28. november 1991, har De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-40/90, Giuseppe Baratti, støttet af Unione Sindacale Euratom Ispra, Sindacato »Ricerca« della Confederazione Generale Italiana del Lavoro, Sindacato »Ricerca« dell'Unione Italiana del Lavoro og sindacato Ricerca della Confederazione Italiana Sindacata Liberi, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

(*) EFT nr. C 280 af 8. 11. 1990.

III

(Oplysninger)

KOMMISSIONEN

Rettelse til meddelelse om udbud nr. PHR/91/060/020 fra den polske regering i forbindelse med et projekt, som finansieres af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab

(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. C 287 af 5. november 1991)

(91/C 331/26)

Det tekniske bilag for parti nr. 9 er blevet ændret.

Den rettede version vil blive indsat i udbudsmaterialet.

Firmaer, der har allerede har modtaget den tidligere version, vil automatisk modtage den ændrede version.

Ny dato for indsendelse af tilbud for parti nr. 9 er fredag den 24. januar 1992. For alle andre partier er datoen for indsendelse af tilbud fortsat fredag den 3. januar 1992.

Forudgående anmeldelse af en fusion
(Sag IV/M.183 — Schweizer Rück/ELVIA)

(91/C 331/27)

1. Den 16. december 1991 modtog Kommissionen i henhold til artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 ⁽¹⁾ en anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved Schweizerische Rückversicherungsgesellschaft (Schweizer Rück) erhverver størstedelen af aktierne og således kontrollen, jf. artikel 3, stk. 1, litra b), i nævnte forordning, med ELVIA Versicherungsgesellschaft (ELVIA).

2. De pågældende virksomheder udøver følgende erhvervsaktiviteter:

- for Schweizer Rück: forsikring, især genforsikring, ulykkes-, ansvars-, sygdoms- og livsforsikring
- for ELVIA: forsikring, især ansvars-, livs-, ulykkes- og sygdomsforsikring.

3. På grundlag af en foreløbig undersøgelse finder Kommissionen, at den anmeldte fusion kan falde ind under forordning (EØF) nr. 4064/89. Den forbeholder sig dog sin endelige stilling til dette punkt.

4. Kommissionen opfordrer andre interesserede parter til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Bemærkningerne skal være Kommissionen i hænde senest ti dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse. Bemærkningerne med angivelse af sag IV/M.183 — Schweizer Rück/ELVIA, kan sendes til Kommissionen med telefax (32-2 236 43 01) eller med posten til følgende adresse:

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
Generaldirektoratet for Konkurrence (GD IV)
Merger Task Force
Avenue de Cortenberg 150
B-1049 Bruxelles.

⁽¹⁾ EFT nr. L 257 af 21. 9. 1990, s. 13.

BERIGTIGELSER

Rettelse til Revisionsrettens Årsberetning for Regnskabsåret 1990

(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. C 324 af 13. december 1991)

(91/C 331/28)

På side 67 i bind II (§ 20 — Faktiske egne indtægter, pr. medlemsstat (1986-1990)) under 1988, i alt skal der i stedet for:

=i alt	700,6	240,6	3 173,0	131,6	630,5	1 727,9	130,2	1 396,4	7,4	1 060,0	132,1	2 500,7	11 915,0
	6,5 %	2,1 %	26,6 %	1,1 %	5,4 %	14,5 %	1,2 %	11,7 %	0,1 %	8,8 %	1,1 %	21,0 %	100,0 %

stå følgende:

=i alt	1 833,5	965,6	11 534,9	420,9	2 678,1	9 096,9	328,2	5 426,8	81,6	2 796,6	390,9	5 323,9	40 863,3
	4,5 %	2,3 %	28,2 %	1,1 %	6,6 %	22,2 %	0,8 %	13,3 %	0,2 %	6,8 %	1,0 %	13,0 %	100,0 %